

Богданкаво пресе

БЕОГРАД, СУБОТА 12 СЕПТЕМБАР 1942

БРОЈ 42 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Уредништво и Администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Пресе“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

ДОБАР ПАЗАР АМЕРИЧКИХ РАТНИХ ЛИФЕРАНАТА

Вашингтон, септембра. —

Од нашег специјалног дописника. Сва америчка штампа са видним задовољством пише о активном трогодишњем ратном билансу.

Иако је Америка од почетка рата до сада само омирисала барут, »Њујорк Сан« наглашује:

»За наше ратне лиферанте пазар је био добар, а за осталу боранију како је — нисмо могли констатовати. Нека трљају главу како знају.

Велика победа

Москва, септембра. — Тасс јавља:

У великој битци код Ржева, где су наше елитне трупе напредовале два километра и триста педесет и два и по метра запленили смо огроман плен: 5 пушака, 1 бацача граната, 3 топа, 1 тенк и 5 митраљеза. Сем овог огромног плена запленили смо и неколико стотина пушчаних метака. Тачан број још не знамо, пошто нисмо стигли да пребројимо.

Још неколико оваких одлучних битка и ми се надамо да ће победа бити на нашој страни — ако не изгубимо рат.

Јединствена команда

Вашингтон, августа. — После дуге дебате о заједничкој команди, најзад је усвојен амерички предлог о заједничком команданту. На конференцији штампе, после постављеног питања о разлогу успостављања заједничке команде, председник Рузвелт је одговорио, видно задовољан:

— Разлог за успостављање заједничке команде је врло прост:

Кад већ савезници имају заједничке поразе, зашто не би имали и заједничку команду. Тако би се бар извештаји поклапали.

ГРМИ, СЕВА, СУДЊИ ЧАС СЕ СПРЕМА

БЕЛИ МЕДВЕД: — Зар не видите да крвавим, а ви се скривате као бабе.

РУЗВЕЛТ: — Ми пробасмо, па упркасмо... чекај још мало, до зелене траве.

Мења струку

Вашингтон, септембра. — Нокс је одлучио да узме министарство пропаганде, пошто је његов ресор морнарице постао сувишан. И последњи остатак флоте потопљен је код Соломонских острва.

Поставља се питање: да ли је Нокс баксуз или флота није ваљала...

Америчка патка

Вашингтон, септембра. — Лорд Халифакс је дао једну интересантну изјаву:

„Уједињене нације држе у рукама моћ да изаберу време и место кад и где желе да извојују победу...“

Сада барем знамо зашто Англосаксонци никако не успевају да победе у овом рату. Јер заиста је тешко код тако великог избора времена и места изабрати баш једно једино.

Последња рупа

Лондон, септембра. — После успешног кидана на врат на нос код Дијела, Иди је запитао Черчила:

— Совјете некако помогосмо (истина »други фронт« је трајао осам часова, али и то је много од нас) ал' шта ћемо са Кином. Треба и њој помоћи!

— Море, колај работа за Кино — одговори Черчил. Она је последња рупа на свирали.

Брза брзина

Мадрид, септембра. — Један шпански новинар задивљено пише о брзини немачке пропаганде која је успела већ два дана после дијепске битке да објави снимке из исте.

„Није то ништа!“ — нашли су се уверени Енглези. — „Ми из сваке битке имамо и извештаје и снимке готове још пре но што се битка одржи...“

СТАЉИН: — Је ли, бре, шта је са другим фронтом!

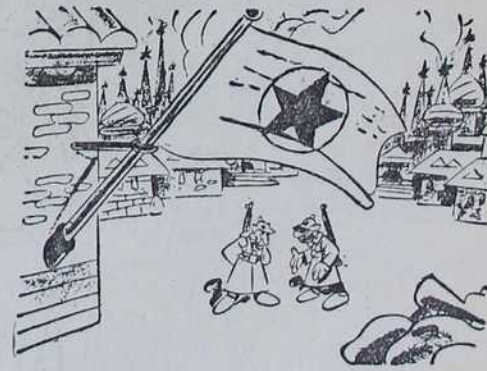
ЧЕРЧИЛ: — Омакао се код Дијела у воду.

Енглеска искреност

Лондон, септембра. — Поводом захтева да се створи други фронт, енглески министар Бевин отворено је изјавио:

— Ко тражи од Енглеца да ратују — тај ради за Немачку. То се до сада најбоље показало: Где год су се Енглези појавили, тамо су заглавили. Зато је у интересу савезника да Енглези нигде не ратују.

Са друге стране такав захтев је у супротности са договором. Енглези су изазвали овај рат да други гину, а они да беру кајмак, а ако треба они да гину, онда зашто ће нам овај рат! — завршио је Бевин своја излагања.

— Јоване! Зашто не купимо један пријемни апарат!
— Па шта да радимо с њим, ако ништа не примамо.

ПОСЛОВНЕ ВЕСТИ

Лондон -
Вашингтону

Вест је кратка
Није слатка,
Ништа добро,
Много лоше,
Беше густо
Драги побро
Све округло
Па на тоше.
Кад из наше
крену луке
Ја помислих
»Помоз боже!
Ал бог грмну
»К себи руке!
На Европу!!!
То не можелл!
Ја се вратих
А у Диеп преко воде
Канађана много оде
И још нико да се врати
Сем крвави и санати.

Черчил, с. р.

Вашингтон
— Лондону

Не јадикуј
Мили побро
Још ће ваљда
Бити добро
Јављам ти се
Из Торонта
Правим скицу
Новог фронта
Још је један
Начин осто
Да правимо инвазију
На Европу и Азију
Но то није
Сасвим просто
Треба наћи научника
Неког моћног волшебника
Који ће нам
Усплишити гласе
Нашу војску
Све ћиде и дасе
Претворити у
Радио-таласе
Само тако
Невидљиво, смело
Узећемо Европу
Зацело!

Рузвелт, с. р.

Рузвелт сада танко свира
Већ неће да командира
Пропале му цео план
За победу капа мрка
Свуда бекство или трка
И за рат је већ пишман.

Чуди се...

Нова тактика

ЧЕРЧИЛ: Досада смо измењали све генерале, па нас опет свуда бију као вола у купусу. Шта да радимо сада!
ЈЕДАН ГЕНЕРАЛ: Како би било да сада променимо непријатеља!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

Медацина многа трка — за ортаке капа мрка

СТИШАЛА се ларма и вашарска дрека
„Другом фронту“ нигде у Европи лека
И свакога дана све се множе знаци
Да о правом рату не мисле ортаци
Већ на нове лажи и на бапске приче
Многобројне њине „офанзиве“ личе
А када се нека булумента склепа
С поразом се сврши, као код Дијепа
И док су Стаљину избројани дани
Англосанки стоје, учтиво, по страни
Комплименте шаљу и братски га теше
Али туђа рука никад свраб не чеше
На обале Волге већ је рат приспео
И за „Конкордију“ болшевизам зрео
А ортаке лажне обузима јед
Осећају да ће скоро на њих доћи ред
Па од силне дреке изгубише дах
Јер у ларми желе да сакрију страх.

У црвеном друштву влада страх и писка
Због последње луке, због Новоросиска
На Црном мору нема мирног кута
Па остатак флоте морем сада лута
А на реци Волги већ се бије битка

А иза ње степа — позадина плитка
И зато се они очајнички бију
Кад изгубе Волгу — иду у Азију
Стаљинград је печен, зрео као штука
Зато Стаљин помоћ неуморно кука
Али шта му вреди, млати празну сламу
Кад је већ осуђен на сибирску таму
Ортаци му вајни и сами у прли
Зато секу уши да се — реп окрпи
Као прву помоћ, усред тешког стања
Шаљу цео конвој лажних обећања.

Черчил крши руке, мучи веље Јаде
Његово острво трпи због блокаде
Он је друге хтео да умори глађу
Али сад ће њега те муче да снађу
Зато са Рузвелтом прави договоре
Како ће за транспорт да избегне море
Свуда тону лађе, сваки довоз преста
И хлеба и „с леба“ за Британце неста
А ово се не да издржати даље
Зато нека Рузвелт намирнице шаље
Кад не може морем а за довоз преша
За транспорт ће згодна бити и — депеша.

Метеоролошки

извештај

Код болшевика сасвим рђаво време. Провале облака, поплаве, мразеви, олује и клизавице, све се то измењује из дана у дан и време ће се још погоршати. Совјетски барометар пада.

На Волги су жестоке буре које су узбуркале и Каспско Језеро. На Кавказу магле и на изворе нафте пада ње.

Код Англосаксонаца сувомралица и поледица по којој се клизају њихови генерали и адмирали. У Африци олуја у правцу Суеца и повремен самум тера песак у очи лаковерним слушаоцима радио Лондона.

На Пацифику, у јужном делу, тајфун је много оштетио англосаксонску флоту. У току идуће недеље ту се очекује даље погоршање времена.

На океанима буре су све страшније. Из мора се појављују немани које гутају лађе и посаду а из неба падају упаљене бомбе и гранате.

Над енглеским острвом магла, дим и повремени пљускови.

ОСЕТИЛИ СЛАБОСТ

Кујбишев, септембра. — У Москву је отпутовао „мирољубиви“ Вендел Вилки да нешто измајмунише у корист Сједињених америчких држава.

Осетили људи скоро пропаст Совјетије — па сви навалили на мршу.

РУЗВЕЛТ КОНФЕРИШЕ

Вашингтон, септембра. — Рузвелт је одржао тајну седницу са својим ужим војним и цивилним сарадницима. Никакво званично саопштење о тим разговорима није дато. Једна бродвејска герла изјавила је да је на седници било говора о обавезној војној служби свих герли у моралној дивизији.

ЕПИГРАМ

Потрошене све су лажи
Сад радио слабо важи
Промукао и Стаљин
Болшевизам мука спопа
На сваком је фронту тропа
При крају је трећи чин

у Вашингтону

Преглед СТРАШНЕ

Лондон признаје

„Манчестер Гвардиан“ пише: „У свима земљама Средњег Истока постоји само један народ који је срцем и душом на нашој страни. То су јевреји из Палестине.“

Лепо је ово од стране Лондона што признаје да су на целом Блиском Истоку само јевреји за

Да отслужи опело

Кујбишев, септембра. — Јутрос је освануо Кујбишев са новим плакатама које гласе:

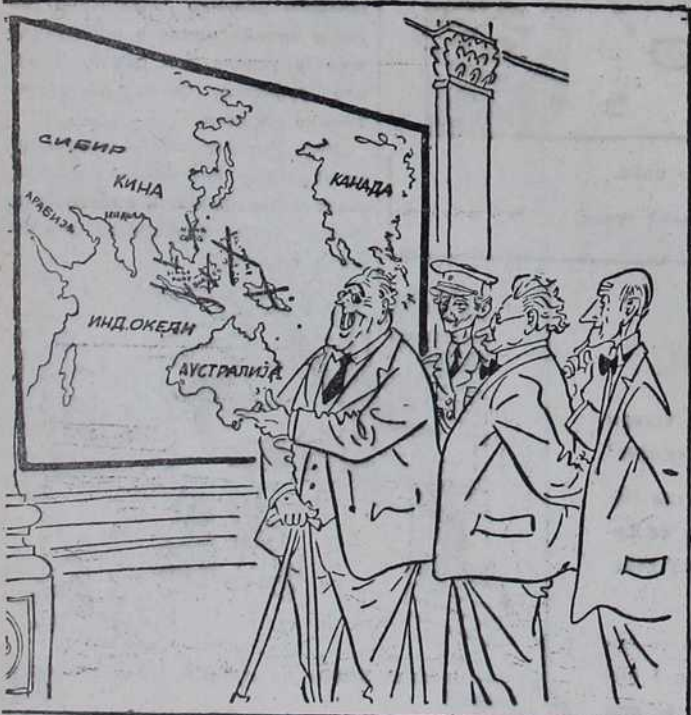
Позив

Овим последњи пут најлепше позивам преостала свештена лица која су чланови ГПУ — а нису, за последњих 24 године, могли да се пронађу, да се јаве да отслуже опело Совјетском рају.

Цугашвили.

— Зашто овај свет толико трчи!
— Зар не знате да се данас прославља „дан Мак Артура“!

— До ђавола, не могу никакo да разумем да нам на филмовима рат тако успева и тамо га увек добијамо.

— Јуче си био у позоришту, а шта се давало!
 — Тридесет динара у партеру.
 — Не мислим то, него што су глумци давали!
 — Они нису давали ништа, њих су пуштали бесплатно.

Из сточарске и млекарске централе

Саопштење. — Скреће се пажња да се позив сточарске и млекарске централе за поделу масти грађанству, не односи на г. Черчила пошто иста, како је комисија утврдила, располаже огромним резервама масти. Доказ су исувише масне лажи и обећања којима г. Черчил части свакога дана лаковерне народе широм света.
 Млеко за децу. — Сточарска и млекарска централа решила је да Винстону, Франклину и Џугашвилину, издаје млеко док не престану да изводе детињарије.

НЕДЕЉА

НЕДЕЉА, 6 СЕПТЕМБАР

Имамо једну сусетку, шармантну даму, која је већ одавно прегурала опасне женске године, које као што је познато, трају и до четрдесете. И она сваке недеље има по једног новог кавалеера. Па тако и данас наишао један центлмен, па јој се нуди да је поведе у биоскоп.

— Ишла бих врло радо — каже она кокетно — али шта вреди кад ми се свиђа свега један једини филм али је он забрањен за младеж испод 18 година.

ПОНЕДЕЉАК, 7 СЕПТЕМБАР

Е, што ми имамо млекацију, то нико нема. Доноси нам млеко редовно, не свађа се са комшилуком па је чак и склон томе да се сложи са вама да је млеко скупо. Јутрос он дошао још пре зоре и док ми је сипао млеко из канте, упита ме, онако узгред:

— Ако желите, имам у колима нешто сира и кајмака.

— А је ли добар? питам ја.

— Бога ми, првокласна роба.

И сир и кајмак су прављени од овог истог млека што вам га сипам.

УТОРАК, 8 СЕПТЕМБАР

Имамо једног суседа трошаринца, веома строгог и правичног, непрестано се буса својим поштењем и исправношћу. Данас у подне звони на његова врата један човек са повећим завежљајем.

— Јел' ту, госпоњ Пера? — пита човек кад је жена отворила врата.
 — Жалим — каже она — али Пера не прима код куће.
 — Како не прима? — чуди се човек. — Па јуче ми је рекао да не сме да прими у канцеларији него да му донесем кући.

— Јуче сам изгубио пет хиљада динара.

— Ама, како, побогу да изгубиш, оматорио си а не знаш да чуваш новац.

— Ево како. Жена ми отишла на партију покера па изгубила гри хиљаде динара, а пекмез кувала девојка, па загорео, па смо га бацили.

Шљиве коштају две хиљаде. И ето оде ми пет хиљадарки из цела.

СРЕДА, 9 СЕПТЕМБАР

Јада ми се један пријатељ у пролазу.

— Замисли, јуче сам изгубио пет хиљада динара.

— Ама, како, побогу да изгубиш, оматорио си а не знаш да чуваш новац.

— Ево како. Жена ми отишла на партију покера па изгубила гри хиљаде динара, а пекмез кувала девојка, па загорео, па смо га бацили.

Шљиве коштају две хиљаде. И ето оде ми пет хиљадарки из цела.

ЧЕТВРТАК, 10 СЕПТЕМБАР

Сретнем данас једног пријатеља, жури некуда са коферима. Поздрави смо се и ја га, онако узгред, задитах куда ће.

— Па — каже — са женом мало на одмор путујем.
 — А куда путујете?
 — Па она у Врњце а ја у Матаруге.

ПЕТАК, 11 СЕПТЕМБАР

Данас сам био у неком друштву старих пријатеља и рођака. Пошто смо мало пили и одиграли неку партију карата, разви се жива дискусија која је имала као тему, женско питање. Сви су се сложили да нема ништа страшније од љубоморне, цандрљаве, пакосне и ружне жене, и да таква жена не може да заслужи поштовање мушкарца.

— То није тачно — примети један из друштва. — Ето, ја већ годинама познајем једну љубоморну, цандрљиву, пакосну и ружну жену и дубоко је поштујем.

— Зашто? — запитасмо ми у чуду.

— Зато што је у своје време одбила да се уда за мене.

СУБОТА, 12 СЕПТЕМБАР

Данас ме је посетио пријатељ Јоца, тужан и претужан и поверио ми је, са сузама у очима да се разводи од своје друге жене.

— Ето — каже он — прва је отишла зато што није могла код мене да живи као сељанка.

— А ова друга?

— Ова друга зато што не може код мене да живи као варошанка.

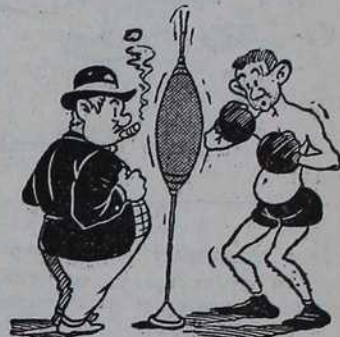
Спортистике бодње

НОВА СТАЗА

Београдски корзо све више прелази у балканску улицу, којом дневно прође око 100.000 Београђана. Ова је улица изабрана за пешачку стазу због своје чувене узбрдице која је нарочито препоручљива за сипњу. Вероватно је ова улица постала корзо да би се Београђани вежбали у пешачењу са хендикепом. Сад лакоатлетичари имају реч.

ПРОМЕНА ДИСЦИПЛИНЕ

Сви англосаксонски спортисти, који су се до скоро бавили спортом на води, променили су спорт и прешли у тркаче. Вода им више не прија, а још мање водени спортови. Њихов тренер, Черчил, изјавио је новинама да његовим пуленима не пријају отворене воде због промаје и много соли.

— Ако будеш непрестано понављао: „Тући ћу га, тући ћу га“, ти ћеш победити.
 — Шта да радим! Ја знам да сам велики лажов.

Стаљин код свог лекара

— Ти више не можеш да поднесеш европску климу, друже Стаљине. Најбоље би било да идеш у Азију.

Нокаутирана љубав

— страдање оперског певача —
 Угледао ју је једног дана
 На купалишту, на Дунаву:
 Поносно држаше она главу
 На очи пала јој коса врана...

Приђе јој, отпева и рече:
 „Дивни сте, мала Вера!
 Хајдемо у град, већ је вече
 Моја мала Венера!“

И настадоше за њих срећни дани

Живљаху као зачарани...
 Ал' наједном се изгуби Венера!
 И заплака се опер кантатор
 Пера...

Виде је једног дана на плажи
 У друштву два човека...
 Запева „Ах, те твоје лажи...
 Чекам те већ пола века!“

Ал' нокаутираше га лафови...
 Удесише га за врблицу...
 И сада, пипајући вилицу,
 Не пева „Тоску“ већ танго
 „Лажни снови“.

САВРЕМЕНА Мира

Дијеп

— Балада —

В. Черчил
 Сеоде сам често на обали мора;
 О теби снев'о чезнуо за тобом.
 И затицала ме често зора
 У разговору са самим собом.

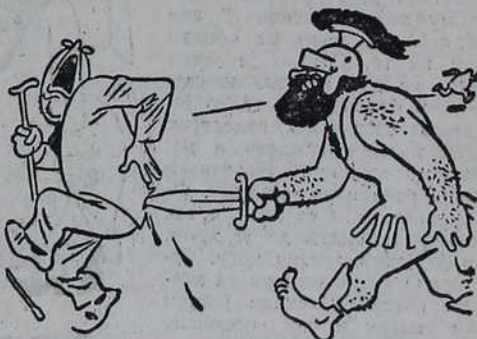
Реших се, зато, једнога дана
 Да дођем у овај лепо град.
 Поведох собом Јенкиа, пријана,
 Да би били већа иронија и јад.

Ал, дочекаше нас на обали мора
 Куле митраџези, бомбе, топови,
 Језива беше песма тог хора...
 И срушише се моји снови

Дивна је била илузија прошлих дана...
 Некад је живот био врло леп...
 На срцу сад ми је велика рана.
 Дијеп... Дијеп... Дијеп!..

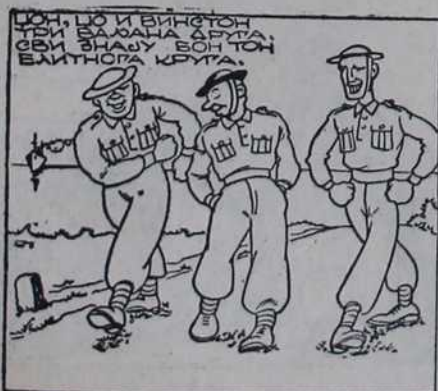
1944

1942

Кад неко хоће да се игра рата,
 а не уме...

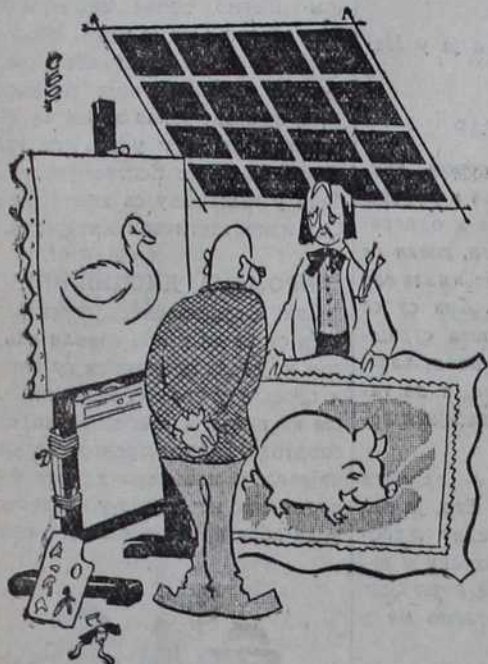
ИЗЛЕТ АМЕРИКАНАЦА У ЕВРОПУ

НАШИ ЛУЧОИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Од раној јутра баксуз

Поп-Пера Павловић имао сина који се није много учио школом. Уместо тога, он је читаве ноћи проводио у лумповању. На сам Бадњи-дан, поранио поп-Пера на јутрење, а син долази кући с једног лумпераја одлично расположен.

— Несрећни сине, где си до-сад био? поче да јадикује поп Пера.

— Како и да будем срећан, жалосна ми мајка, одговори син штуцајући, када у рано јутро сретам прво попа!

Према потреби

Један сеоски свештеник држао је вернима проповед о паклу. Била је ужасна зима и парохијани су цвкотали слушајући свога попу.

— Грешници ће се смрзавати до века на ужасном мразу у паклу — заврши он своју проповед.

— Како то пречасни? — упита свештеника сеоски учитељ после божије службе. — Ви говорите о мразу и зими у паклу а црква учи сасвим супротно.

— Тактика, учо! — одговори попа. Када бих ја њима, на о-воме мразу, говорио о врућини у паклу, они би сви полетели ђаволу само да се огреју...

Још више промена

Разболео се један писац и отишао код лекара који му рече:

— Ви морате ваш једноличан живот изменити, тако да више имате разоноде и забаве.

— Још више промена! насмеја се болесни писац — за последња три месеца написао сам два весела комада, одиграо сам петнаест разних улога и волео шест жена и ви кажете да је све то мало?

— Руке у вис! Само без парме.

— Хоћете ли да ме претставите вашем моделу!

Венчање на силу

Пера практикант добио боловање и одмах кренуо на село, код неког школског друга коме је и име заборавио. Сећа се само места из кога тај његов друг беше, па крете онако, на божију вересију. Уђе у воз, управо уграби парче степеника од вагона и пође. Воз је вијугао кроз њиве и ливаде и већ је близу Лајковца где Пера треба да изађе.

Срце му јаче закуца, и он погледа на дивну шумицу. Какви предели! А тек каква дивна слика! Један сељак вуче једног прасе које се отима и неће да иде. Пера већ замисли то прасенце, како се реш, на ражњу испечено, пуши на тањир испред њега, и вода му пође на уста.

И Пера докопа свој код „Та-га“ купљени куферчић, са кога се давно скинуо црни лак, и сав озарен ступи на благословено тле села. Тек тада се сети да никога не познаје.

Једна сељачка кола у пуном трку скоро налетеше на њега. Сељак који је терао кола спомену му мајку „госпоику“ али Пера сада ни мало не обрати пажњу на то. Спазио је један фијакер са два мршава кљусета. У том фијакеру је седео један дежмекаст човек, педесетих година, у масном оделу и изгужваном шеширу. Непознати дебељко рече нешто сељаку. Овај се диже, сиђе са кола, и тек тада Пера примети да је хром. Имао је једну дрвену ногу. Сељак приђе Пери, одмери га значајним погледом, скиде једном руком масну и сву поцепану шајкачу, пљуну и рече храпавим гласом:

— Добрај ви дан, господине... Нисте ли ви... како 'но каже учитељ, неки „спектор“... У нашу школу што треба да дође... А? — Јес, ја сам тај... — и клим-

ну главом. Човек из кола, искочи и дотрча до Пера, пошто је је још на пола пута скинуо свој масни шешир, који не беше у бољем стању од шајкаче његовог кочијаша.

— Добро нам дошао, инспекторе... Ми те чекамо већ неколико дана... Што нам ниси јавио, па да ти дочек направимо... Ајд, ајд, идемо у село. Време је ручку...

Мало затим један фијакер вучен од два мршава кљусета, нишао је у правцу села С..., носећи у себи Перу, „инспектора“

до малочас нижег железничког чиновника, и поред њега, учитеља мале основне школе у селу С... Бич фијукну, кљусад повуче јаче, а кочијаш, пошто забаци шајкачу из очи, и опсова сваком коњу понаособ, запева: „Ој, девојко, јаранице“...

— Стиже Пера у село и одмах оде учитељевој кући. Спреман ручак од пилетине, врућа погача, сир и кајмак и добро вино; вечера исто тако добра и Пери се ослади...

Тако данас, тако сутра а од инспекције ни помена: забрину се учитељ па треће вече вели:

— Али, гос'н, инспекторе... Знате, може да наиђе и комисија. А ви нисте ништа прегледали... знате...

— Ма, не знате ви паланчани, нас Београђане... Ја сам ето, тебе, учо мој, оценио на први поглед... Савестан, вредан... Шта има? Него дај мало тог црњака... Види се, марљив си човек... Учиш децу. Не, не бело, црно... Ал', ајд, баш... можеш обадва. Тако... Тха, имам ја у тебе поверење... Имам... Него... Мало бута... То реш... да, хе, хе, хе, мој добри учо, наздравље... Чу се купање чаша, које се једна за другом, на испак испијају. А реш прасенце са кајмаком и младим кромпирићима, на масти прженим, само крцка међ зубима Пера „инспектора“.

Тако пролази дан по дан. Господин „инспектор“ не врши инспекцију, већ се само гости код сеоског уче. А и овоме тако можда боље. И све сјајно. Док једнога дана не дође из другог села млада учитељева ћерка, која је тамо била код своје ујне. Лепа, млада сељанчица...

Десет дана прошло. Госп. Пера „инспектор“ се страшно забринуо. Мора да иде. Може да се деси да дође прави инспектор.

И оде.

Седи Пера у канцеларији и брине: изгубио новчаник. Јест да је празан, ал' легитимација...

Задихани служитељ утрча у собу. Један човек наваљује да уђе... Каже, ви сте криви... и шта ја знам. Спомиње неку његову ћерку...

Реванш

— Дакле, ви сте синоћ код Лапићевих ипак певали.

— Ах, шта сам друго могла, кад су ме толико гњавили.

— Разумем, разумем! Хтели сте се реванширати.

Добро гађа

— Овај мој пас је необично патетна животиња.

— Да, видео сам! Кадгод пуцате он се сакрије у жбуње што даље може!

Специјалиста

Чувеном лекару за женске болести дошла једна лепа и млада дама:

— Господине докторе, — поче дама — помагајте ако Бога знате! Већ је три године како сам удата, а деце још немам.

— А до кога је кривица?

— Мој домаћи лекар је прегледао и мене и мог мужа и каже да сам ја крива томе. Знајући вас као специјалисту једино од вас очекујем помоћи.

— Драга госпођо, одговори лекар, ја сам специјалиста само за оне случајеве где је кривица до мужа.

КОМУНАЛНА ХРОНИКА

Главни корзо

Железничка станица је сад главни београдски корзо. Монденима се не допада само то што се на корзо иде по позиву и са девером.

ТУ ЈЕ ГРЕШКА!

Многи тазе београдски земљорадници попадали су на јесењем испиту. Није ни чудо. Када се не ради довољно, онда се понавља разред.

ПРОМАЈА

Од како су проширени неки београдски тргови и улице, на

њима је велика промаја, за све беспосличаре и мондене који се сада задовољавају узаним улицама и седе у заветрини.

ИЗАШЛА ИЗ МОДЕ

Пошто је плажа на измаку, грамвај број 3 само је недељом погодан за рвање и тешку атлетику. У обичне дане изашао је из моде.

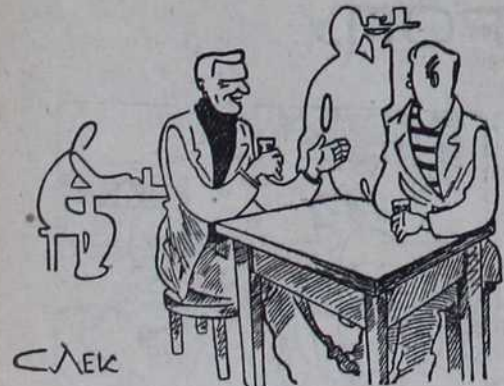

— Познајеш ли филм „Жеље лепе жене!“
— Филм не, али жеље да!

Модерна времена

Месар: — Љубим руке, милостива, кпањам се, слуга покоран.

СЛЕК

— Јуче ми је један сликар рекао да имам маркантну главу.

— А шта то значи!

— Ђаво би га знао. За сваки случај опалио сам му шамар.

ШИРЕНА СТРАНА

— Уједа ли ваш пас!
— И мене баш то интересује,
купно сам га пре пола сата.

Равајло на жури

одем ти ја Ономад код госпоја Луле Што јој већ три године носим Млеко и она ме задржи на ручак. све сама госпојка јела и ђаконије и ја се разбашкаријо код њу као код своје куће кад Одједном звонце звр. и госпоја дула се узврда. јој вели она а ја заборавила да је Данас мој фур. оно да ви право кажем незнам како каза Мур или жур ал тако Нешто. Уђоше две госпојце и још једна госпоја и госпа Лула им каже ете га тој је мој равајло, прави сељак без фалцифи-кати.

испоздрављасмо се и богзна-како и оне зацакау ка да је неки збор а све ме кибиентују ки да сам нека ваневропска зверка. лац-кау ми боже и само што ме не изеду од милошту и ја се сав истопајо па само Трелћем ко сврака на Југовину. Напуни се и соба и прецобље и све саме жењ-ске. ди је милунка да ме сад ве-дне мислиа се ја у себ и све се више приближајем код госпоја лулу због зашто је она позадру-жна. цакамо ми тако и полисмо већ трећу кафу од кукуруз а ове намигуше и не мисле Да одила-зе а ја Сам мислијо нешто на Само с госпа лулу да се здого-ворим кад ме једна танка и на-мацкана Викну дизајем у прецо-бље. изађосмо и она ми вели е Јеси сила равајло па дођи код мене имам нешто да ти кажем и тура ми у руку њен Атрес и тако Редом све ме викау у прецо-бље и ја видео да ће свашта да бидне па им велим знате госпоја ја Не могу то све да постигнем због зашто сам у године него да ви станете у ред па тако која стигне јербо ја не волим Гурња-ву.

и тако ти ја њи повронти све у Потгиљак ал се мислим да л љу моћи да савладам ту навалу зато ве молим да јавите у моје село да дођу станојло, јеротије и милован па Да испомажу да се не Обрукамо јер није бре лако и-мати посла с господу. Зар бре толики лафови и друге зверке с београдско корзо непропадање Па ће ми сељаци да веднемо не-ки селомет.

ваш равајло.

— У почетку имате плату 3000 динара а касније више...
— Када ће доћи касније!

ЖЖ
— Која је она матора наказа?
— Моја жена.
— О, господине, молим вас, да ми опростите за ову погрешку.
— Немате шта да се извиња-вате, то је моја погрешка!

ЖЖ
— Зашто сте отпустили ону лепу дактилографињу?
— Нисам је отпустио него је она напустила службу. Пре неки дан затекла ме је у тренутку кад сам пољубио своју жену.

ЖЖ
Гост: Келнер, у овој флаши пива нашао сам две мртве муве. Како је то могуће?
Келнер: О, и ви се још чуде-те. Па нећете ваљда да буду живе муве у затвореној флаши...

И то је тачно

— Је ли Микице, шта ће се до-годити кад барометар падне.
— Разбиће се...

ЖЖ
— Кад год уђем у вашу канце-ларију видим вас како дремате. Шта је то, је ли ваша снага по-пустила?
— Није попустила моја снага, господине шефе, него мој слух.

ЖЖ
Муж, кога је жена пропусти-ла мало кроз шаке и наредила да свуче ципеле и одело обаве-штава телефоном своје друштво у кафани:
— Хало! Не могу доћи веч-рас; код куће имам малу свеча-ност.

ЖЖ
— Дедо, како то да на глави немаш ниједне длаке, а имаш толику браду?
— Па, сине, брада ми је доц-није израсла.

— Слушај драга, свако јутро кад се бријам, осећам се за десет година млађи!
— Је ли, драги, како би било да се увече бријаш!

Веровали или не...

Врхунац грехосности
ВИШЕ КРАЈ
ИНАКЕ ЛОРА ДИНАИТРОУ
ЈЕ АПЕЛ ИНАУСИМА
ДА СЕ МОЛЕ ЗА
ПОБЕДУ
ЕНГЛЕСКЕ!
АПЕЛ ЈЕ
УПУТЕН БАШ У
ВРЕМЕ ВЕЛИКИХ
ДЕМОНСТРАЦИЈА
И НЕРЕДА У ОБИМА
КРАЈЕВИМА ИНДИЈЕ

ПРВИ ПУТ
У ТОКУ ОВОГ ПАТА ВИЛИ
СУ УПОТРЕБЉЕНИ ЕНГЛЕСКИ
ПАДОВРАНИЦИ!
САМО НИЈЕ НА ФРОНТУ
РЕК ПРОТИВ ИНДИЈСКОГ
ПЛЕМЕНА ХУРА!
ОПЕРАЦИЈА ЈЕ, ПРЕМА
ИЗЈАВИ ЛОНДОНСКОГ
ЛИСТА „АБСАЛ МЕНД“,
СЈАЈНО УСПЕЛА.

**ВОДИК ПАРИСКИХ
ЛОКАЛА** ИМАЛИ СУ
БРИТАНСКИ ВОЈНИЦИ
КОЈИ СУ ПОКУШАВАЛИ
ДА СЕ ИСКРПАЈУ КОД
ДИЕПА, ЈАНИ РАТНИ
МАТЕРИ СМАТРАЛИ
СУ СВОЈ ПОУХВАТ
КАО ИЗВЕШТАЈ
ПАРТИЈЕ ЗАБАРЕТЕ.
САДА ВИШЕ
НЕ СМАТРАЈУ.

**БОГАТИ ЦИЦАР ИЗ
САРШИЈЕ**
СИЈЕ СЕ
ИМЕ НА ЧАЛОСТ
ОСТАЛО НЕПО-
СНАТО, УДЕЛИО
ЈЕ КАО ПРИЛОГ
У КУМАНЕ СВРХЕ
2 / ДВА / ДИНАРА!

FRANKLIN
ХОКЕ СЕ БРОД РЕЧНЕ
ПЛОВИЛАКЕ ЊУ ОРЛЕАНСКИНАТИ
С.А.А. У НИ СЕАНОГА ПУТА
НИЈЕ БИО ТОРПЕДОВАЦ
НИТИ НАПАДАНУТ ИЗ ВАРДУХА,
ЗБОГ ТОГА, А И ЗБОГ НЕСТАШИЦЕ
БРОДСКОГ ПРОСТОРА, МИНИСТАР
СТВО МОРНАРИЦЕ ХОКЕ ДА ГА
ПРЕ ВАЦИ ЗА
ПРЕКОМОРСКУ
ПЛОВИЛАКУ.

АНЕГДОТЕ

МЕШАНО ДРУШТВО

Фридрих Виљем IV, као престо-наследник оде једне сезоне у Карлсбад да се разоноди и од-мори. У парку, једног сунчаног дана, он сретe дворског кројача Сулца, који га учтиво али срдач-но поздравља.

— Па, како вам се допада у Карлсбаду? — упита престонона-следник кројача.

— Одлично. — Одговори, Сулц, који је иначе био богат човек — само, Ваше Величанство, из-гледа ми да је овде много ме-шано друштво...

Фридрих Виљем се срдачно насмеја и удари кројача прија-тељски по рамену.

— Имате право Сулц! Али шта можемо? Не може сваки од нас да буде снајдер...

Музичари и даме

Једном умоли Рихарда Вагне-ра неки богати лајпцишки пи-вар, да његовој кћери даје часо-ве из музике. Вагнер пристане, али већ после неколико часова он дође пивару и рече:

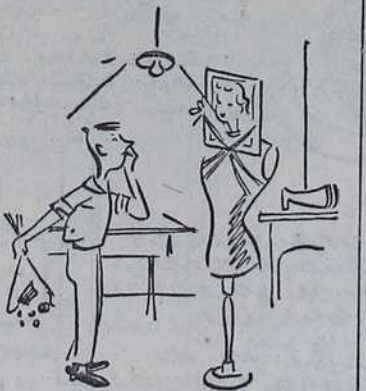
— Вашој ћерци нису довољни часови; њој су потребне године.

Хајнд је једном давао часове клавира једној богатој али не-марној ћерци неког банкара. Вр-ло често је при томе имао не-прилика и љутио се због њене неспретности, а још више због њене дрскости. На крају се од-лучи да каже:

— Тако отмена баш нисте, да и ноте можете багателисати.

Отворена критика

Писац „Гуливерових путова-ња“, Џонатан Сфифт буде по-стављен за проповедника До-њег Дома. Прву проповед он је

Његова прва љубав.

држао о сујети. Велики сатири-чар је своју проповед поделио на четири дела: сујета на титу-лу и положај, сујета на богат-ство, сујета на лепоту и стас и најзад сујета на интелегенцију и духовна преимућства.

Када је оштро осудио прве три врсте сујете, он дође на четвр-ту: сујета на духовна преимућ-ства. Он поче: „Сад би требао да говорим о четвртој врсти сујете, али пошто у овој хришћанској заједници нема никога, ко би н-мао разлога да буде сујетан због својих духовних и умних спо-собности, ја, драга браћо, нећу ни додиривати ову тему.“

Са овим речима он је закљу-чио своју проповед, а уједно и каријеру парламентарног пропо-ведника.

Скупа замена

Једнога дана дође код Урселе Херкинг један уображени мла-дић, који се стално трудно да буде духовит.

— Ех, али сте ви жене уобра-жене — поче он. Ви верујете да сте незнаменљиве а сваки човек може за 50 марака да купи па-пагаја, који замењује сваку жену.

— Имате право — одговори Урсела. Ми смо жене у много горем положају. Када хоћемо да заменимо мушкарца нама треба бар 250 марака, јер толико ко-шта један матори магарац.

Права лепота

Славни сликар Веласкез де Салва рекао је да савршена ле-па жена треба да има: три бе-ле ствари: кожу, зубе и руке; три црне: очи, обрве и трепавице; три румене: уста, образе и нокте; три дуге-протегљиве: тело, косу и руке; три мале: зу-бе, уши и ноге; три широке: пр-са, чело и место између обрва; три мекане: косу, прсте и уста.

— Зар се не бојите провале!
— Не, мој књиговођа спава у канцеларији.
— Да, да, али ноћу!..

Како **ПЕРИЦА** *залмиша...*

...корпорацију

Мизантроп — Цугашвили

Кога да љубим, кога да волим!
Због несреће своје мрзим се сам.
Свуда само срам, пораз и беда...
Ја само за патњу знам.

Веровао сам им некад давно...
Вапио да други фронт отворе..
И обећаше ми, као сигурно
Они, се, веле, и сад за мене боре...
— Ал, ту скоро код Диџа
Показали су вредност праву..
Леп им дочек спремише...
Натераше им у кости страву..
— И сада... чему да се надам..
Видим да морам стално да страдам.
Себи сам остављен... потпуно сам...
Ја, који само за патњу знам...
Ах, мрзим, ... мрзим све!

Енглеска леди и угњивени Кинези

Видећи да је воља кинеског народа за борбу против Јапана сасвим охладнела и да се све више сједињује са великоазијским покретом против саме Енглеске, Енглези улажу сада крајње напоре да бар ономе малом делу Кинеза који стицајем ратних прилика, не може да напусте Лондон, прикажу себе као праве заштитнике и пријатеље. Али пошто су у очима Кинеза већ одавно прокоцкали свој углед, енглески лордови, министри и војсковође не залазе више на друштвене скупове кинеске колоније у Лондону — већ то чине њихове жене, разне леди, виконгесе и друге угледне и уображене претставнице највиших кругова.

незвана, задржана и на вечери, при којој је служена оригиналним кинеским јелима и пићима, уз националну кинеску музику, која јој је била потпуно туђа и несхватљива. Али оно што је нарочито падало у очи били су мушкарци, који су већином спадали у ред кинеске аристократије и који су се понашали према њој са таквим поштовањем и уважавањем да су далеко превазишли енглеске појмове учтивости. Леди је била усхићена том пажњом. Њен сусед за столом био је млад, школован и веома љубазан Кинез. Они су дуго разговарали на енглеском о многим стварима па су случајно прешли на разговор о годинама људи и жена.

Кинези пак, ма да најмање желе ове учестале посете и празна монденска преклапања, примaju их ипак — јер у питању су жене; а према освештој кинеској традицији пред женским к прима човек мора увек остати трепљив, достојанствен и учтив. Ту скоро била је интимна свечаност Кинеза. Присуство Енглеза беше искључено. Једна кзприцозна леди се ипак увукла. По обичају, гошћа је, иако

— За мене би на пример — рекла је леди било веома тешко да се снађем у годинама Кинеза и Кинескиња. Кажите ми, молим вас, да ли се то исто дешава и вама кад видите Енглеза.
Кинез се љубазно насмеши и настави да и даље посматра даму са пуно поштовања.
— Ви ћутите? Бојите се да одговорите. Да бих вам олакшала одговор — просто ћу вам рећи колико је мени година. Иначе ни једном Европљанину то не бих рекла. Дакле ја имам тридесет и шест година. А колико сте ви мисли.
На њено изненађење Кинез је широко отворно очи и почео да се смеје на глас.
— Добро, добро, немојте изигравати изненађење. Ви и ваши земљаци претерујете са том вштом учтивошћу. Кажите ми слободно, отворено. Но, тридесет? Двадесет шест? Двадесет???

Кинез је на свом лицу показао право запрепашћење.
— Али... Леди... прошапутао је он. Моје је чврсто убеђење да ви имате бар педесет пет до педесет и осам година. Толико сте ви мудра, образована, васпитана и паметна жена.
Као казан хладне воде да јој се одједном сручио на главу, Леди је заћутала. Њени лажни зуби гризли су бледе усне а лакирани нокти се забавали чврсто у дланове. После мучне и дуге паузе она јетко додаде:
— Значи: држећи се тога мерила ваши су ми земљаци доделили и оно почасно место у врх стола, за време вечере... Ах каква забуна и грешка!

— У том случају нема никакве грешке, миледи! одговорио је учтиво Кинез. Места при свечаностима код нас се додељује према старости предака дотичне особе.
— Ето сад. Од куд ви можете знати кад су живели моји претци?

— Како да не. Бог је на послетку створио људе. Али пре њих он је створио флору и фауну.
— Сад тек ништа не разумем.
— Како да ме не разумете. Па баш ваши англосаксонски највећи научници тврде да ви водите порекло од мајмуна.

Прича се да се Енглези и Енглескиње у последње време све ређе и ређе појављују у кинеском кварту Лондона.

Бодљикава козерија

У ратним и изузетним приликама као што су данас, два артикла имају огромну прођу. То су: љубав и лаж! Не треба да нас чуди што ова два артикла иду заједно. То су не само прве комшије већ и сродници који се у животу често замењују. Још мање изненађује што се много троше: потребни су а у њима се не осећа оскудица па зато нису рационалирани. Чуди нас само то, што се оба ова артикла шверцују иако је колувина слободна.

ба која се свуда продаје, управо дели бесплатно чак и онима који је не желе. Она се просто натура и то у тако великим количинама да се потрошачкој публици смучи. Ал опет, из навике, сви је узимају и мезетишу иако су готово сви покварили стомак од ове бофл робе и само штучају и подриђују. Што је најгоре, од катара црева не лечи Врњачка вода већ се морају узети много јача сретства...

Где се окренеш, видиш шверцовану љубав или шверцовану лаж. Нема, данас, куће која је без једног или другог а најчешће се појављују комбиновани, у виду лажне љубави. Муж оставио жену и отишао другој или обратно. Дешава се и дупло везано: да мужеви замене жене, односно жене промене мужеве. То су ређе појаве а врло је често љубав подељена на акције, као, Боже ми опрости, у акционарском друштву. Једна жена, а више љубавника. До душе, ту се, можда, не ради само о љубави већ и о рачуну, пошто данас један муж није у стању да издржава жену, већ мора неколико њих да оснују потрошачко набављачку задругу.

Што се тиче лажи, она се даје без обланде пошто је сладуњава. Она се најчешће манифестује у виду лажне кукљаве и пренемагања, пошто је то најбоље средство за прикривање себичњаштва. Често се сервира у виду љубави према ближњем. Ту је потрошња највећа, јер треба камуфлирати своју ситуацију и приказати се дотичном као душа од човека, зато је потребно утрошити велику количину лажи. И, богами, ту се не штеди. Ова врста лажи троши се на вагоне и то свуда. То је општа духовна храна, која је јевтина и врло хранљива. Трећа врста лажи јесу „новости“. То је демпинг ро-

Лажу вас, кад кажу...

— Ал, што сам се дивно провео код Мике, е, то је за причу...
— Све се мислим да вас позовем да дођете мало до нас, али...
— То мени не може нико да пребаци, ја сам човек од речи...
— Где си бре ти јуче, цео дан сам те чекао, а ти...
— Морам да вам признам, ова вам хаљина дивно стоји, просто вас подмлађује.

ЦИЛЕ

Репортажа малог Перице

— У СЛИЦИ И РЕЧИ —

"Оштра је ти маке!" Виклао је тајта видећим моје цртице у аранжмане својих „Брасетида“? Имтересантно како бих ја изгледао без маке?... Мислим да си ти био једна таква ствар. Прва и прва не бих могао да цртикам, а друго... а друго је сасредно: зар не?"

"Из кутли мора да буде ред!" Чесно саопавља тајта. А ја мислим да нама не треба у кутли реда, који би изгледао овако →

А мама, се тужила да мора цети дан да тичи да би набавила све за кутли. Ал по мом мишљењу она тога сасвим нормално јер кад би стварно тичала она би изгледала веома смешно!

А сада, извистителски, аретидам репортажу. Зовати мама и ја морам у своје скровиште, јер сам случајно аретицао флашицу с тичицом на стоци гаршав. Зовати дева. Берница

моје скровиште

Добротворне сврхе

— А у какве сврхе данас прикупљате прилоге, госпођице?
— Приређујемо добротворни концерт да покријемо дефицит од прошлог добротворног концерта, који смо приредили да бисмо покрили дефицит од претпрошлог.

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач „Просветна заједница“ а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа: Штампарија „ЛУЧ“.

МАЛИ ОГЛАСИ

Ради одбране Стаљинграда хитно су ми потребни радио спикери са великом маштом. Стаљин.

Ко хоће да направи излет до Европе нека се јави потписаном. Живот осигуран. Черчил.

Ко ми да практична упутства како ћу у најкраћем времену да наследи британску империју доћиће пристојну награду. Рузвелт.

Празну бурад купује сваку количину и најбоље плаћа Енглеска ратна индустрија, одељење за шлемове.

Неколико гумених јастука и више кутија лековите масти за

лечење отечених места због престанка посла продаје Јоца бивши црноберзијанац.

Онога који је нашао моју торбицу и у њој шпил од 52 молим да ми 52 врати, а као награду задржи торбицу. Беба монденка.

Новодацику која би ме упознала са добром миражником тражим за одмах. За труд бих јој дао две киле масти. Даља обавештења код Паје фрајера.

Не гудиће се...

— Е, видите, то је оно најважније: увек морате узети прашак пет минута пре него што осетите да вас је почела болети глава.

— Каква је разлика између момка и ожењеног човека?
— Момку је досадно свуда, а ожењеном човеку само код куће.

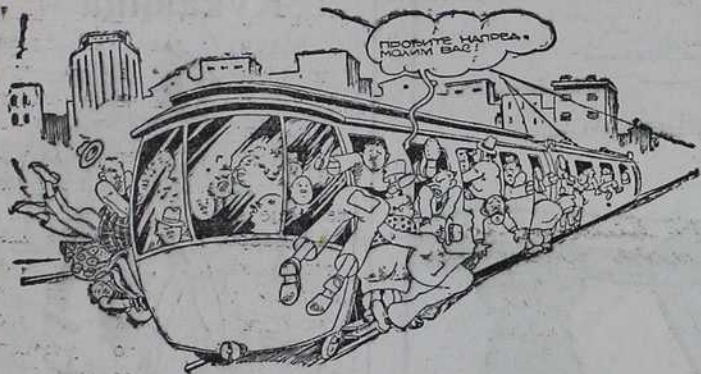
— За Бога милога, ти си сав крвав по лицу. Зар си имао двобој?

— Какав двобој, мој берберин има штучање...

— Мој тата је за читаву главу виши од твога!
— А мој тата је за читав трбух дебли...

— Морала сам те читавих четврт сата чекати, Јоване. Како бих могла онда веровати да ме волиш? Зашто други мршкарци увек тачно долазе!

Београдска шестлица

Приче о малом Перици

Питао једнога дана мали Перица учитеља:

— Господине учитељу, може ли неко бити кажњен, за оно што није урадио?

— Наравно да не може — одговори учитељ.

— Онда вам могу рећи: Нисам урадио домаћи задатак.

Мали Перица је имао ту лошу особину, што је прстом показивао на људе.

— То се не сме Перице — саветовала га је мајка. Непростојно је прстом показивати на људе.

— Мали Перица је на то разрогачио очи и зачуђено питао:

— Па, зашто се онда овај прст зове кажипрст?

На часу српскога језика поставио је учитељ питање:

— Зашто ми наш језик називамо матерински језик?

Мали Перица је устао и одговорио:

— Зато, господине учитељу, јер тата и онако никад не долази до речи!..

Питао једнога дана ујак малог Перицу:

— Шта би, Перице, радио да имаш 5 милиона динара?

— Пет година ништа!..

Још не може...

— Видиш Милане, како ови наши суседи лепо живе. Сваки пут кад муж пође од куће или се врати, он пољуби жену. Зашто и ти то не радиш!

— Не могу. Ја је још не познајем.

Озбиљан разговор

— Има л' што ново, рођаче!
— Синоћ ми украдоше свињу!
— Ене, а ја сам знао то још ноћас.

Прилагачи за сиротињу

ГАЗДА ЈОЦА, банкар са Теразија, — пропали интерес са сељачких меница.

Д-р НИКОЛА, бивши министар, — своје разочарење у политици.

ДОБРА, богослов — Одушевљење својих бирача.

ГАЗДА ИЛИЈА — Зараду са неуспеле спекулације са воћем.

ГОСПА ПЕРСА, монденка — колекцију љубавних писама и фотографију из млађих дана са својеручним потписом.

ЛИЛИКА, удавача — Разочарење са три несурењена вереника. Имена других прилагача објавићемо у идућем броју.

ТОНУ ТОНЕ...

Три године сваког дана Оду на дно океана

Многобројне тоне Савезничка флота сада Свакодневно ето страда

Испретурани огласи

Болничарку млађу за неговање леце тражи већа породица, способна за кување као и за прање веша, Милка служавка.

Баштован за вођење већег имања са добрим препорукама потребан за одмах, сва расходована и поломљена кола долазе у обзир.

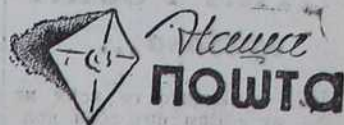
Аутомобил добре марке уступа се на извесно време, више половних кревета купује породица Јовановић.

ПРИВРЕДА

Бостан је добро понео

Овога лета бостан је врло добро понео. Родио је у великим количинама и то нарочито на Источном фронту. Па и ако је толико много родио ипак је тражња врло велика, нарочито код Енглеза и Совјета. Енглези су ту скоро, код Диепа обрали зелен бостан. Толико им се јео, па нису могли чекати да сазри. Совјети су врло често, а сада у Стаљинградској области, обрали зелен бостан. Они се незаситљиви па се очекује да ће обрати сав зелен бостан.

Собарица, млада, згодна и лепа тражи добро место, чезе са једним паром добрих коња јефтине се продају.

Ђоки „информацији“ — Када би сте имали мањи лагер намирница и мање пара, онда би се много мање интересовали за новостима па би се мање и секирали, јер, заиста, ваш положај није лак: Догађаји вас једнако демантују.

Пери „Ждери“ — Не једите сувише а тај сувишак дајте сиротињи па ћете, за час, излечити камен у жучи.

Госпођици Мими — Пошто ове зиме неће бити талога Ви можете да се санкате у Вашој новој хаљини и ту фотографију покажите свима пријатељима. Пући ће од муке.

Распуштеници из Пожаревца — Спремите много туршије, стоварите у авлију десетак кола дрва па се не плашите за удвараче и младожење. Доћи ће чак из Београда.

Практиканту — Нов зимски капут је луксуз и за III групу, зато лепо очистите „иберцигер“ и пришивајте на њега зимска дугмета.

Пронашао барут

— У поноћ добио или губио, ја се дижем и идем кући.

Платон и Диоген

Диоген је једном, ушавши одрпан и прљав у Платонову школу, стао босим, каљавим ногама на скупоцени тепих говорећи:

— Ево како газим ову дивну ствар којом се Платон поноси.

— Да одговорио је велики филозоф — али је газим са охолношћу много већом од моје.

су га слушаоци напустили, сем Платона, Антиман је продужио са читањем, узвикнувши:

— Сам Платон више вреди него сви слушаоци!

Платон о коцкању

Затекавши једног свог ученика како се коцка, Платон га је укорео.

— Али, ја играм у сасвим мале суме, приметио је ученик.

— Не пребацујем ти због новца одговори Платон, већ због изгубљеног времена.

Платон и поезија

Једном је стари јелински песник Антимон читао пред икупљеним народом на тргу своја дела. После кратког времена сви

— Да Енглези и Канађани, који су учествовали у искрцавању код Диепа, опет учествују у неком искрцавању.

— Да америчка бродоградња надокнади толике губитке у тонажи.

— Да Франклин Рузвелт престане са отимањем и присвајањем туђих колонија.

— Да се остваре Рузвелтови планови о наоружању.

— И да се спречи болшевијација Велике Британије.

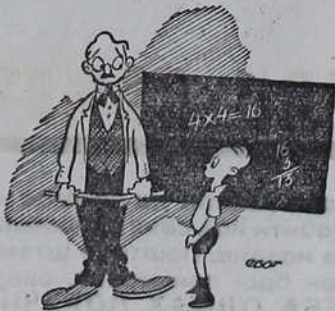
Филмови

који долазе

Лондон: „Илузија“ — узбудљив и потресан филм о другом фронту код Диепа, који је био само илузија.

Вашингтон: „Не питај ме ко сам“ — истинит филм о човеку који је изазвао овај рат. У главној улози Франклино Делано Рузвелт.

Москва: „Врати ми се“ — очајнички крик једног изгубљеног човека који неће нико чути. Главну улогу тумачи Џугашвили.

— Ацо, кажи ми шта је неки пут мало а неки пут превише!

— Једна цигла је мало за зидање куће, али је много кад неком падне на главу.

Шта је немогућно

— Хтела бих нечим да изненадим саога вереника. Шта мислиш!

— Поклони му своју крштеницу!

— Кажи ми, Милане, шта је то басна!

— Басна је, молим, господине, када магарца и во разговарају к'о сада нас двојица.

ТЕТКА РОЈКА огиовара...

ГИНИ — Пошто се ноћу не излази, није Вам потребан ноћни крем а за дан је најбоље сретство: једно жуманце добро умућено са шећером. У ту смесу сипати четврт литра млека и то добро загрејати на ватри. Мућкати једно пола сата и тада на искап попиту.

РИНКИ — Против пега најбољи је лек не обраћати на то пажњу. Ко данас није под фелером? Толики имају флехе и пеге на савести ал' им то ништа не смета.

ШИПАРИЦИ — Дај свакоме удварачу по једну цедуљу са једним бројем и нека ти се удварају по реду. Прво узми млађе јер они су нестрпљиви, а стари могу да чекају.

МАТУРАНТУ — То долази праксом. Покушај, синко, мало да радиш, али запни, па ћеш се већ навикнути. Жуљеви се најбоље скидају радом. Лепо народ вели: Тук на лук!

ЗРЕЛОЈ ГОСПОЋИ — Свако вече премажите лице свежим парадајзом а у јутру павлаком од краставаца. То није ништа горе од разних косметичких препарата а није ни боље. Имаћете бар занимацију...

Да опет дође...

— Шта ти је рекао доктор, кад те прегледао!
— Да сам здрава!
— Зар само то!
— И да опет дођем.

На америчким плажама

Опрезна Американка: — Џони немој да будеш индискретан, може нас видети нека немачка подморница.

— Молим ма и за најмању помоћ, гладан сам.
— А што не радиш?
— Не могу, од рада још више огладним.

— Ваш муж вас оптужује да сте с овим господином били у недопуштеним односима.
— Није истина, господине судија, ја сам му то допуштала.

— Марија, шта то значи? Ви пробате мој нови шешир?
— Опростите, госпођо, хтела сам да видим како стоји на лепој глави.

Модерна времена

— Желео бих да ми будете жена, немам службе, то је истина, али отац ми је стар и врло богат...

— Онда бих се радије удала за вашег оца.

Савремено

Господин: — Госпођице, да ли бисте се ви волели удати, или остати слободном?

Госпођица: И једно и друго.

Нема вереника

Госпођа: Имате ли вереника?
Нова куварица: Немам.

Госпођа: — Онда вас не могу узети јер куварице без вереника не кувају добро.

Мамин савет

— Знаш, мама, Микица ми увек говори да сам ја најзгоднија девојка у читавом Београду. Да ли да га позovem да нас посети?

— Драго дете, биће боље да га пустиш да и даље тако мисли.

Кукавица

— Госпођице, дозволите ми да вас пратим!

— Не, хвала...

— Опомињем вас, госпођице, да је овде у предграђу веома опасно, ако човек иде с њом...

— Ако сте збиља таква кукавица онда вам дозвољавам да идете покрај мене.

— Замисли, Ружо, синоћ ми је Слободан рекао, да сам најлепша и најпаметнија жена, коју је он срео.

— И ти се усуђујеш да помишљаш на брак с једном таквом варалицом и лажовом.

НАЈБОЉИ ЛЕК ПРОТИВ БРИГЕ И ТУГЕ

РАЗБИБРИГА И РАЗОНОДА ЗА ДЕЦУ И ОДРАСЛЕ

„ВЕСЕЛИ АЛМАНАХ“

Ускоро излази из штампе и моћи ће се добити код свих продаваца и ревизора новина. Пошто је штампан ограничен број примерана, овај Алманах **ТРЕБА ОДМАХ ПОРУЧИТИ КОД „ПРОСВЕТНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ“, НОСОВСНА 39/III. ТЕЛЕФОН 24-822.**

— Мама је рекла, да би било већ време, да Мика говори с њом.

— А ако он то не учини!

— Тада ће она с њим да говори.